نگاه درون

«دیدار تاکتیکی» مقامات باکو-تل‌آویو

عارف بیژن

● نخست‌وزیر اسرائیل امروز برای دومین‌بار به جمهوری آذربایجان می‌رود. «بنیامین نتانیاهو» برای اولین‌بار در سال ۱۹۹۷ میلادی شبانه و پنهانی به باکو سفر کرد و هیچ تبلیغی از سوی مقامات تل‌آویو و باکو صورت نگرفت اما پس از این سفر بود که مناسبات آذربایجان-اسرائیل شروع به پیشرفت کرد. اما سفر اخیر نتانیاهو با تبلیغات گسترده و به‌گونه‌ای اعلام شد که همگان بدانند این سفر آشکارا و در روز روشن صورت خواهد گرفت تا عمق روابط تاکتیکی میان باکو و تل‌آویو به‌خوبی روشن شود. پیش از این و در ژوئن سال ۲۰۰۹ «شیمون پرز»، رئیس‌جمهور این رژیم، «آویگدور لیبرمن»، وزیر خارجه وقت و وزیر دفاع کنونی در سال‌های ۲۰۱۰، ۲۰۱۲ و ۲۰۱۴ و «موشه یعالون»، وزیر دفاع اسرائیل، به آذربایجان سفر کرده بودند. از آن طرف هم می‌توان از سفر «محمد یاروف»، وزیر خارجه آذربایجان، در سال ۲۰۱۳ به تل‌آویو اشاره کرد؛ این در حالی است که از سوی باکو هیچ سفری در سطح نخست‌وزیر یا رئیس‌جمهور تاکنون صورت نگرفته است. تل‌آویو از نخستین دولت‌هایی بود که جمهوری مستقل آذربایجان را در سال ۱۹۹۱ به رسمیت شناخت و همین‌طور سفارت خود را در این جمهوری بازگشایی کرد. یک دلیل این اقدام می‌تواند به حضور یهودی‌های این رژیم در آذربایجان و همین‌طور یهودی‌های آذربایجانی‌الاصل در تل‌آویو بازگردد که موجب تقویت روابط فرهنگی ۲۵ساله بین دو دولت شده و گسترش این روابط به سطح مناسبات اقتصادی و نظامی را به دنبال داشته است. در بحث مناسبات اقتصادی، گردش مالی تجاری سالانه بین آذربایجان و اسرائیل ۳.۵ میلیارد دلار است که به‌طورعمده در بخش نفت متمرکز شده است؛ چنانچه جمهوری آذربایجان ۴۰ درصد از تقاضای نفت اسرائیل را فراهم می‌کند. در مقابل، جمهوری آذربایجان نیز نیازمند فناوری و تکنولوژی اسرائیل در صنایع نظامی و کشاورزی است که نمونه آن را در اقدام باکو برای خرید سیستم دفاع موشکی گنبد آهنین از شرکت «رافائل» اسرائیل می‌توان دید. در درگیری‌هایی که بین آذربایجان و ارمنستان بر سر منطقه قره‌باغ اتفاق افتاد، اگرچه رژیم صهیونیستی به صورت آشکار از آذربایجان حمایت سیاسی و دیپلماتیک نکرد، اما در پی جنگ بین دو کشور، روزنامه اسرائیلی «هاآرتص» اعلام کرد یک هواپیمای باری بزرگ متعلق به وزارت دفاع آذربایجان با ورود به حریم هوایی این رژیم و در فرودگاهی در جنوب این کشور در تاریخ چهارم و ششم ماه آوریل ۲۰۱۶ فرود آمد. حتی گزارش شده ارتش آذربایجان از هواپیماهای بدون سرنشین ساخت اسرائیل برای هدف قراردادن یک کاروان ارمنی در منطقه مورد مناقشه استفاده کرده است. بنابراین این مناقشه ثابت کرد اسرائیل به موازات حمایت سیاسی و دیپلماتیک پنهانی از باکو، به این کشور کمک نظامی هم می‌کند. جدای از مناسبات اقتصادی و نظامی، نقش عامل انسانی در همکاری بین آذربایجان و اسرائیل نیز اهمیت دارد. به‌طوری‌که گفته می‌شود بحث یهودی‌ستیزی در آذربایجان وجود ندارد و حتی مقامات ارشد باکو این بحث را در سایر کشورها هم محکوم می‌کنند. در مقابل اسرائیل نقش رئیس‌جمهور آذربایجان در نگهداری جمعیت ۲۰ هزارنفری یهودیان آذربایجان را عالی ارزیابی کرده و با وجود اشغال حدود ۲۰ درصد اراضی آذربایجان از سوی ارمنستان، از الگوبودن آذربایجان برای گفت‌وگوی تمدن‌ها و هم‌زیستی نمایندگان ادیان و ملت‌های مختلف در آذربایجان ممانعت نمی‌کند. مناسبات آذربایجان و رژیم صهیونیستی دارای ویژگی‌های استراتژیک است. در شرایطی که ایران و ترکیه دو همسایه بزرگ آذربایجان به عنوان حکومت‌های اسلام‌گرا هستند، باکو اهمیت ویژه‌ای به حفظ موقعیت خود به عنوان یک دولت سکولار قائل است. حتی سیاست بی‌طرفی را در قبال دو قدرت منطقه‌ای یعنی ترکیه و روسیه حفظ کرد و در تنش آنکارا - مسکو در ماجرای ساقط‌کردن هواپیمای روسی، اعلام بی‌طرفی کرد. توسعه همکاری‌ها در چارچوب مسکو- باکو- تهران و مسکو- باکو- آنکارا اثبات‌کننده سیاست آزاد و مستقل آذربایجان در ۲۰ سال اخیر است و این نشان‌دهنده آن است که باکو در سیاست خارجی چندبعدی خود، برای دولت اسرائیل جایگاه ویژه‌ای قائل است. سفر نتانیاهو نشان از این دارد آذربایجان خود را رهبر روندهای ژئوپلیتیک در قفقاز جنوبی می‌داند تا ثابت کند در سیاست خارجی خود مستقل است و بدون حضور آذربایجان اجرای هیچ طرح ژئوپلیتیک و ژئواکونومیکی در قفقاز جنوبی امکان‌پذیر نیست.

شهر باستانی «پالمیرا» برای بار دوم به دست داعش افتاد

بده‌بستان پیروزی و شکست

«پالمیرا»، آبادی میان کویر که درختان نخل دور تا دور آن را احاطه کرده‌اند، این‌روزها میان داعش و دولت سوریه دست به دست می‌شود. ۹ ماه پس از آنکه نیروهای دولتی سوریه با همراهی جنگنده‌های روسی، گروه تروریستی «داعش» را از شهر باستانی پالمیرا بیرون راندند، داعش دوباره با استفاده از خلأ امنیتی سوریه و متمرکزشدن نیروهای دولتی برای بازپس‌گیری «حلب»، به این شهر بازگشته است؛ شهری که درست در ۲۱۵ کیلومتری «دمشق»، پایتخت سوریه، قرار دارد و چهارراه استراتژیک ارتباطی میان پایتخت سوریه با شرق این کشور و کشور همسایه‌اش، یعنی عراق است. پس از چند روز مبارزه پرتنش میان نیروهای دولتی سوریه و داعش در حومه شهر پالمیرا، حالا بسیاری از فعالان و ناظران سقوط این شهر را تأیید می‌کنند. «مامون عبدالکریم»، رئیس سازمان میراث باستانی سوریه، در گفت‌وگویی تلفنی بر این خبر این‌گونه صحه می‌گذارد: «فاجعه اتفاق افتاده است. امیدم را از دست داده‌ام، به نظر می‌رسد ما شهر را از دست داده‌ایم».

ارگان خبری داعش هم پیروزی خود در نبرد روز یکشنبه را تأیید کرد و گفت سربازان این گروه کنترل کامل شهر پالمیرا را برای بار دوم به دست گرفته‌اند. ماه می سال گذشته میلادی، نیروهای داعش پس از محاصره یک‌هفته‌ای که به عقب‌نشینی جمعی ارتش سوریه منجر شد، توانستند کنترل پالمیرا را به دست گیرند. هیچ‌چیز از وحشیگری نیروهای داعش در امان نماند و شهری که سال‌ها با آثار باستانی به نام خود با صلح و صفا زندگی کرده بود ناگهان به ویرانه تبدیل شد. داعشی‌ها خیابان به خیابان و محله به محله رفتند و بر بسیاری از موزه‌ها و عمارت‌های کهن این شهر تاختند. معبد دو هزارساله «بل شمیم» و «طاق پیروزی» را منفجر کردند و «خالد الاسد»، باستان‌شناس برجسته و ۸۲ ساله سوری، را هم در کنار دیگر آثار باستانی پالمیرا قربانی کردند. این فقط بخشی از خشونت داعش بود. در همان ماه‌های ابتدایی کنترل پالمیرا، داعش بیش از ۲۵ سرباز سوری را در آمفی‌تئاتر این شهر به صف کشید و برای اولین‌بار از نوجوانانی بین ۱۳ تا ۱۴ ساله برای اعدام جمعی آنها استفاده کرد.

امادر ماه مارس سال جاری ارتش سوریه به همراه جنگنده‌های روسیه در عملیاتی که نشان‌دهنده احیای ارتش سوریه هم بود، توانستند پالمیرا را دوباره پس بگیرند و کوتاه زمانی پس از آن هم مسکو در همان سالن آمفی‌تئاتری که سربازان سوریه کشته شده بودند، کنسرت موسیقی برگزار کرد تا خاطره آن اعدام جمعی را از حافظه مردم پاک کند. حالا و درست در زمانی که در سوریه و عراق فشار بر داعش در شهر رقه و موصل به اوج رسیده، این گروه، شهر باستانی پالمیرا را تصرف کرده است. بااین‌حال این‌بار هراس تخریب آثار باستانی کمتر است، چراکه عبدالکریم می‌گوید تقریبا همه آثار باستانی این شهر پیش‌تر به دمشق منتقل شده‌اند؛ حرکتی آگاهانه برای حفظ بخشی از میراث باستانی این شهر که تقریبا همه مردم سوریه پس از شش سال جنگ داخلی درباره آن اتفاق نظر دارند. اما ساختمان‌های باقی‌مانده در این شهر قدیمی که در فهرست میراث جهانی یونسکو قرار دارد، هنوز هم در معرض خطرند؛ ساختمان‌هایی مثل آمفی‌تئاتر پالمیرا و دژ باستانی. حالا شهری که آن را «مروارید صحرا» می‌خوانند، به کلی در اختیار داعش است اما دیگر از آن شش هزار جمعیتی که شهر را زنده نگه می‌داشتند، خبری نیست؛ اکنون و پس از حدود شش سال جنگ داخلی، تقریبا همه مردم این شهر را ترک کرده‌اند و حتی سال گذشته و با شکست‌خوردن داعش در این شهر هم به خانه‌های خود بازنگشتند. عبدالکریم می‌گوید: «ما فقط می‌توانیم به درگاه خدا برای حفاظت از پالمیرا دعا کنیم و از جامعه جهانی بخواهیم از پالمیرا محافظت کند، چراکه این شهر واقعا پلی بین شرق و غرب است. در غیر این صورت ما باید برای تخریب بیشتر آثار باستانی سوریه گریه کنیم».داعش در حالی توانست بار دیگر پالمیرا را تصرف کند که براساس بسیاری از گزارش‌ها نیروهای دولتی سوریه توانسته‌اند بیش از ۹۰ درصد مناطق تحت کنترل شورشیان در شرق حلب را در اختیار بگیرند. در این میان سقوط دوباره پالمیرا بسیاری را شوکه کرده است اما حالا بیش از همه، توانایی سوریه در نگه‌داشتن قلمروهایش حتی با حمایت روسیه و تجربه سال‌ها جنگ، محل سؤال است. داعش در حالی توانست بالاخره روز یکشنبه و پس از چهار روز نبرد سنگین، پالمیرا را تحت کنترل خود درآورد که جنگنده‌های روسیه فقط در یک شب بیش از ۶۰ بار مواضع داعش را هدف قرار دادند. اختلاف‌ها و تضاد منافع قدرت‌های جهانی و منطقه‌ای در کنار چنددستگی طرف‌های درگیر، جنگ سوریه را کش‌دار کرده است اما به باور عبدالکریم این بار جامعه جهانی باید برای نجات پالمیرا متحد شوند. او می‌گوید: «این مسئله‌ای سیاسی نیست. پالمیرا، یک گنجینه بین‌المللی است».

دستگیری ۱۱۸ سیاست‌مدار حزب «دموکراتیک خلق‌ها» در ترکیه

انتقام به سبک اردوغان

تنها ساعتی پس از آنکه «رجب طیب اردوغان»، رئیس‌جمهور ترکیه، به دنبال انفجار دو بمب پیاپی در استانبول رسما اعلام کرد «انتقام» این سوءقصدها را خواهد گرفت، مقامات امنیتی ترکیه ۱۱۸ نفر از سیاست‌مداران «حزب دموکراتیک خلق‌ها»، از جمله رهبران این حزب را در استانبول و آنکارا دستگیر کردند؛ آنها متهم به رابطه با حزب کارگران کردستان ترکیه (پ‌ک‌ک) هستند.

به گزارش دویچه‌وله، گفته می‌شود اعضای کادر رهبری این حزب در میان ۱۱۸ نفری هستند که در دو شهر استانبول و آنکارا دستگیر شده‌اند این در حالی است که «حزب دموکراتیک خلق‌ها» تنها ساعتی پس از وقوع، این انفجارها را محکوم کرده بود. بازداشت‌شدگان متهم به داشتن ارتباط با پ‌ک‌ک هستند که دولت ترکیه فعالیت آن را ممنوع اعلام کرده و آن را یک سازمان تروریستی می‌داند.

خبرگزاری آناتولی به نقل از منابع پلیس ترکیه، گزارش داد ۱۱۸ نفر از اعضای حزب دموکراتیک خلق‌ها در سراسر ترکیه بازداشت شده‌اند که ۲۵ نفر از آنها در «آدانا» بوده‌اند. همچنین ۲۰ نفر از بازداشت‌شدگان در استانبول دستگیر شدند که در میان آنها «آیسل گوزل»، یکی از چهره‌های شاخص حزب «اتحاد دموکراتیک خلق»، حضور داشت. همچنین در عملیات جداگانه دیگری ۱۷ نفر دیگر از اعضای این بزرگ‌ترین حزب اپوزیسیون کرد ترکیه در پایتخت این کشور بازداشت شدند که می‌توان به «ابراهیم بینیجی» اشاره کرد. ۵۱ نفر نیز در «مرسین» و پنج نفر هم در استان «مانیسا» بازداشت شده‌اند. طبق گزارش‌ها، این عملیات با حضور ۵۰۰ پلیس و با حمایت هلیکوپترها انجام شد.

ماه گذشته نیز «صلاح‌الدین دمیرتاش» و «فیگن یوکسکداغ»، رهبران حزب دموکراتیک خلق‌ها، به همراه چندین نفر از اعضای این حزب بازداشت شدند که این بازداشت‌ها با واکنش شدید داخلی و خارجی مواجه شد.

گروه «بازهای آزادی کردستان» با قبول مسئولیت هر دو انفجار در استانبول، اعلام کرد این اقدام اعتراض به «حبس عبدالله اوجالان»، رهبر و بنیان‌گذار حزب کارگران کردستان (پ‌ک‌ک) و همچنین حملات نیروهای مسلح ترکیه به مناطق جنوب شرق این کشور بوده است. بازهای آزادی کردستان در پیامی اینترنتی درادامه اعلام کرد تا زمانی که عملیات نظامی ارتش ترکیه در این مناطق ادامه یابند، هیچ‌کس نباید انتظار «زندگی راحت در ترکیه» را داشته باشد.

ترامپ از احتمال لغو سیاست «چین واحد» خبر داد

خطونشانی برای پکن

«دونالد ترامپ»، رئیس‌جمهوری منتخب آمریکا، می‌گوید شاید دولت او از سیاست دولت‌های گذشته با عنوان «چین واحد» پیروی نکند. چهار دهه پیش از این، «جیمی کارتر»، رئیس‌جمهوری وقت آمریکا، با اعلام سیاست چین واحد، از ارتباط دیپلماتیک جداگانه با تایوان فاصله گرفت و تایوان را به عنوان بخشی از چین به رسمیت شناخت و این خط‌مشی تاکنون همواره به عنوان سیاست رسمی آمریکا دنبال شده است. با وجود این، ترامپ یکشنبه در گفت‌وگو با شبکه «فاکس‌نیوز» گفت: «اگر پکن با واشنگتن بر سر مسائل تجاری و دیگر اختلاف‌ها به توافق نرسد، او لزومی نمی‌بیند دولتش به این سیاست وفادار بماند». روابط میان دو قدرت برتر اقتصاد جهان، از زمان تماس تلفنی میان رئیس‌جمهوری تایوان و ترامپ ملتهب شده است. ترامپ به فاکس‌نیوز گفت او «خوش ندارد» که پکن برایش «تعیین تکلیف کند» و اینکه تماس تلفنی از سوی خانم «سای اینگ‌ون»، رئیس‌جمهوری تایوان، فقط یک تماس محبت‌آمیز با هدف تبریک‌گفتن برای پیروزی بوده است.

پس از این تماس تلفنی انتقادها از ترامپ بالا گرفت و مقام‌های پکن در واکنشی همراه با ملاحظه خواستار رعایت موازین سیاسی میان دو کشور شدند. اما ترامپ در پاسخ به این واکنش‌ها با چند توییت شدیداللحن به انتقاد خود از پکن ادامه داد و از سیاست‌های چین در «دریای جنوبی» و پایین نگه‌داشتن «عامدانه» ارزش یوان در برابر دلار آمریکا انتقاد کرد.

با این حال، انتخاب «تری برنستد»، فرماندار ایالت «آیوا»، به عنوان سفیر چین که روابط دوستانه‌ای با پکن دارد، می‌تواند تعدیل‌کننده انتقادهای تند ترامپ از چین تلقی شود. چین که بادقت شکل‌گیری کابینه جدید و روند انتقال قدرت در واشنگتن را زیر نظر دارد، بعد از این سخنان از ترامپ خواست «حساسیت» مسئله تایوان را «درک کند». «گِنگ شوآنگ»، سخنگوی وزارت خارجه چین، گفت پکن از دولت ترامپ می‌خواهد تا «در زمینه موضوعات مرتبط با تایوان درست و سنجیده عمل کند تا از این طریق به منافع کلی و مناسبات دو طرف خدشه‌ای وارد نشود.» اما واکنش «گلوبال‌تایمز»، نشریه‌ای وابسته به ارگان حزب «کمونیست»، به این سخنان بسیار تند بود. این روزنامه در سرمقاله خود نوشت: «اگر ایالات متحده سیاست دهه‌های گذشته درباره «چین واحد» را کنار گذاشته و از تایوان حمایت کند، پکن هم می‌تواند آشکار و پنهان به دشمنان آمریکا اسلحه بفروشد».

توهم برد-برد برای لیبرال‌دموکراسی

کمال درویش
رئیس پیشین دفتر
برنامه توسعه سازمان ملل

کمتر تحلیلگری انتظار داشت بریتانیایی‌ها به خروج از اتحادیه اروپا رأی دهند یا آمریکایی‌ها دونالد ترامپ را به ریاست‌جمهوری خود برگزینند؛ بااین‌حال، طولی نکشید که همگی درباره دلایل اشتباه محاسباتی‌شان به اجماع دست یافتند؛ اما وقتی پای چنین تحولات پیچیده و پرتبعاتی در میان است، همواره باید از استدلال‌ها و برهان‌های سهل‌انگارانه بر حذر بود. اجماع کنونی بر آن است تا همه تقصیرها را گردن نخبگانی در عرصه‌های آکادمیک، رسانه‌ای و تجاری بیندازد که چنان غرق در دنیای نسبتا پیوندی و جهان‌شهری خود شده‌اند که دیگر قادر به شنیدن دقیق صدای گروه‌های کمتر فرهیخته و پراکنده نیستند. این گروه‌ها ازآنجایی‌که کمترین نفع را از روند جهانی‌سازی می‌برند، بسیار راحت‌تر دست رد به سینه نهادهای فراملی (مانند مورد برگزیت) یا نامزدهای انتخاباتی جریان اصلی (مانند مورد ترامپ) می‌زنند. البته نادیده‌گرفتن این گروه‌ها از بسیاری جهات خطایی محرز بود. جای تردید نیست آن دست نخبگان جهان‌شهری که مسئول تصمیم‌گیری‌های دامنه‌دار در حوزه‌های حساس مالی و تجاری تا سیاسی هستند، باید توجه بیشتری به نارضایتی و مشقت‌های افرادی با ثروت، تحصیلات و ارتباطات کمتر داشته باشند. آنان بهتر است به جای جمع‌شدن گرد همفکران خود، عرصه‌هایی خلق کنند تا افراد با پیشینه و مقتضیاتی متفاوت‌تر، ازجمله آنانی را که تجربه کلا متفاوتی با روند جهانی‌سازی از سر گذرانده‌اند، نیز به یکدیگر متصل کنند. همین عرصه‌های پیوندی می‌توانند کمک‌حال ترمیم گفتمان عمومی فروپاشیده امروزی باشد؛ اما «حباب»های ایدئولوژیک تنها معضل نیستند. بی‌دلیل نیست که نخبگان نه‌تنها در پیش‌بینی پیروزی‌های اخیر پوپولیستی ناکام مانده‌اند؛ بلکه توانایی پیش‌بینی پیروزی قاطع چهره‌های آشکار غیرپوپولیستی مانند فرانسوا فیون در انتخابات مقدماتی حزب راست میانه جمهوری‌خواهان برای تصدی ریاست‌جمهوری فرانسه را نیز نداشته‌اند. واضح است که نادیده‌گرفتن خشم طبقه کارگر تنها عاملی نیست که در رادارهای سیاسی آنان اختلال وارد کرده است.

حقیقت آن است که آنانی که به برگزیت یا ترامپ رأی داده‌اند، صرفا از درک فواید واقعی جهانی‌سازی عاجز نمانده‌اند؛ بلکه درواقع از مهارت‌ها و فرصت‌های لازم برای بهره‌وری از این مواهب بی‌بهره مانده‌اند. در این میان، گذشته از ضرورت توسعه ارتباطات، نیازی جدی برای تنظیم و اجرای سیاست‌های بازتوزیعی وجود دارد که اساسا راهکاری برد-برد نیست. آنانی که بیشترین سود را از تجارت آزاد و پیشرفت فناوری می‌برند، باید به صورت فعالانه از طریق مالیات، یارانه و حمایت‌های شغلی به بازندگان غرامت پرداخت کنند.

از طرف دیگر، به این فرض که منافع اقتصادی و ژئوپلیتیک لیبرال دموکراسی غربی منسجم و فاقد تناقض است، به‌شدت خدشه وارد شده است. در حقیقت، قدرت‌های غربی سنتی با وجود همه اشتراکات‌شان، حول بسیاری از محورها، از سیاست‌های انرژی تا امنیتی با یکدیگر اختلاف نظر دارند. در چنین شرایطی، برقراری ارتباطی صرف و توافق بر سر بدیهیات برای پیشبرد و تسهیل همکاری‌ها کفایت نمی‌کند. مذاکره و گذشت هر دو طرف از برخی منافع خود از ملزومات ضروری تحقق چنین فرایندی است.

هر دو این معضلات به یک آسیب فراگیرتر در جهان‌بینی غربی اشاره دارد: باور به راهکارهای برد-برد. لیبرال دموکراسی، در هر دو هیأت راست و چپ میانه خود، بر این باور تکیه دارد که چنین راهکارهایی و در رأس آنان صلح می‌تواند در درازمدت به جامعه یا اگر بخواهیم کلی‌تر سخن بگوییم، بشریت سود برساند؛ بنابر این باور، دموکراسی خود با گذر از پیچ‌ها و گردنه‌ها، قربانیان کوتاه‌مدت این فرایند را انتخاب می‌کند؛ اما در نهایت، همگی از منافع عمومی آن بهره می‌برند؛ اما واقعیت پیچیده‌تر از این حرف‌هاست. برای آنکه اقتصادها بتوانند پیروزی پروژه رشد و توسعه فراگیر را تضمین کنند، ثروتمندان باید تن به اشکالی از مقررات تنظیمی و مالیاتی، شامل قوانین بین‌المللی بدهند که در درازمدت به هزینه‌کرد بخش چشمگیری از ثروت آنان تمام می‌شود. این امر اگرچه ثروتمندان را بازنده نمی‌کند و آنان همچنان متمول باقی خواهند ماند؛ اما نمی‌توان منکر آن شد که اکثریت آنان متحمل ضررهای هنگفتی می‌شوند.

اکنون در بحبوحه همه اشتباهات محاسباتی اخیر، باید رادارهای سیاسی‌مان را از نو تنظیم کنیم. این به معنای درنظرگرفتن همه منابع بالقوه اختلال در قضاوت‌های سیاسی و نه صرفا آن عواملی است که به کار یک روایت مطلوب و شسته‌رفته می‌آید. در اینجا، تفاوت‌های بنیادین موجود بین جهان‌بینی‌های لیبرال یا سوسیال دموکرات و ایدئولوژی‌های رادیکال و افراطی، چه ملی‌گرایانه باشند و چه غیر آن، احتمالا مهم‌ترین عامل ایجاد چنین اختلالاتی است. این برعهده لیبرال‌ها و سوسیال دموکرات‌هاست تا ضمن به‌رسمیت‌شناختن وضعیت برد-باخت کنونی که در میان‌مدت حاکم است، همچنان باور بلندمدت خود به تحولات دموکراتیک تدریجی را حفظ کرده و برای برپایی صلح بین‌المللی تلاش کنند.

منبع: Project-Syndicate

رویداد

احتمال تشکیل دولت لبنان در چند روز آینده

● رایزنی‌ها برای تشکیل دولت جدید لبنان به پایان خوشی نزدیک شده است و پیش‌بینی می‌شود این دولت تا قبل از پایان هفته جاری اعلام شود. منابع نزدیک به این رایزنی‌ها نیز احتمال تشکیل این دولت را تا فردا بعید ندانسته‌اند؛ این در حالی است که دور جدیدی از تماس‌ها برای اصلاحات اخیر درباره ساختار دولت با ترکیب ۲۴نفره در جریان است.

سوسیال‌دموکرات‌ها پیروز انتخابات رومانی

● در انتخابات پارلمانی یکشنبه در رومانی، حزب سوسیال‌دموکرات توانست پیروزی را از آن خود کند. به گزارش خبرگزاری مهر به نقل از رادیو آلمان، سوسیال‌دموکرات‌های رومانی توانستند با کسب ۴۵.۵ درصد آرا پیروزی در انتخابات پارلمانی این کشور را از آن خود کنند. حزب لیبرال و اتحادیه نجات رومانی نیز توانستند با یکدیگر حدود ۴۰ درصد از آرا را به دست آورند. این احتمال وجود دارد که سوسیال‌دموکرات‌ها با احزاب کوچک همسوی خود دست به تشکیل ترکیب جدیدی برای دولت رومانی بزنند.

مشخص‌شدن عامل شکست کلینتون در انتخابات

● مسئولان نظرسنجی‌های اخیر انتخابات آمریکا می‌گویند هیلاری کلینتون پیش از انتشار نامه مدیر اف‌بی‌آی مبنی‌بر آغاز مجدد تحقیقات درباره برخی اتهامات علیه او، ۸۱ درصد شانس پیروزی در انتخابات این کشور را داشته است. به گزارش ایسنا، به نوشته روزنامه ایندیپندنت، نامه «جیمز کومی» که در آن اعلام شد این نهاد مجددا تحقیقات خود درباره استفاده هیلاری کلینتون، نامزد دموکرات‌ها، از سرور شخصی‌اش در ارسال ایمیل‌ها از سر گرفته است، نقشی کلیدی در شکست کلینتون در انتخابات داشت. نیت سیلور، یکی از عوامل مشهور نظرسنجی‌های آمریکا، دراین‌باره گفته است: به احتمال «بسیار زیاد» اگر انتخابات در ۲۷ اکتبر برگزار می‌شد؛ یعنی یک روز پیش از اطلاعیه کومی، قطعا کلینتون رئیس‌جمهور آمریکا بود.

اعتراض ژاپن به «اتهام‌زنی» چینی‌ها

● ژاپن به اتهام چین مبنی‌بر «رفتار پرخطر و غیرحرفه‌ای» جنگنده‌های ژاپنی در آب‌های مورد مناقشه دوطرف، اعتراض کرد. به گزارش ایسنا، به نقل از خبرگزاری رویترز، ظاهرا جنگنده‌های نیروی هوایی چین در نزدیکی تایوان در حال پرواز بوده‌اند و جنگنده‌های ژاپنی با فاصله‌ای نامشخص از کنار این جنگنده‌ها عبور کرده‌اند.

ادامه از صفحه ۵

نفت صعودی، بازار نزولی

در گروه فولاد در بورس کالا، اسلب فولاد مبارکه اصفهان با قیمت پایه ۱۵هزار و ۱۰۰ ریال و عرضه ۳۰ هزار تن، تقاضای ۷۳هزارتنی را شاهد بود که در نهایت قیمت از ۱۳هزار و۹۰۰ ریال هفته قبل به ۱۶هزار و ۵۵ ریال رسید. در این میان تک‌سهم‌های سیمانی، گروه بیمه و برخی دارویی‌ها و غذایی‌ها همچنان با اقبال سهام‌داران اغلب نوسان‌گیر و کوتاه‌مدت مواجه است. در حوزه گروه نفتی با توجه به توافق اوپک و تولیدکنندگان غیراوپکی برای کاهش تولید که اولین اقدام مشترک از سال ۲۰۰۱ محسوب می‌شود، قیمت نفت به بالاترین رقم در یک سال گذشته رسید. به این ترتیب، قیمت هر بشکه نفت برنت برای تحویل در ماه فوریه، با پنج درصد افزایش به ۵۶دلارو ۹۴ سنت رسید. قیمت نفت خام آمریکا نیز همان مقدار افزایش داشت و به ۵۴دلارو هفت سنت رسید. با توجه به این افزایش قیمت شپنا و شتران در مجموع ۴۸ واحد تأثیر مثبت بر دماسنج بازار سرمایه داشتند، این گروه لیدری بازار را به نام خود ثبت کردند. همچنین شبندر سود هر سهم سال جاری را همراه با تعدیل مثبت ۵۳درصدی ۲۴۵ ریال به بازار اعلام کرد، این مجتمع با وجود راه‌اندازی افزایش ظرفیت سه میلیون‌بشکه‌ای بنزین‌سازی، میزان تولید پیش‌بینی‌شده بنزین را کماکان به‌اندازه ظرفیت سابق اعلام کرده است. در حوزه زغال‌سنگ دبیر کمیته پشتیبانی از افزایش ۲۵درصدی قیمت زغال‌سنگ از ابتدای فروردین ۹۵ خبر داد و افزایش نرخ زغال‌سنگ از ۳۶۰ هزار تومان به ۴۵۰ هزار تومان تصویب شد؛ به این ترتیب گروه زغال‌سنگ بازار را با صف خرید آغاز کردند و در ساعات میانی هر سه نماد کطبس، کشرق و کپرور برای تعدیل پیش‌بینی سود هر سهم متوقف شدند. در مهم‌ترین اخبار پسابرجام، قرارداد خرید هواپیماهای جدید از بویینگ طبق توافق‌هایی که پیش از این بین بویینگ و ایران‌ایر شده بود، پس از ۳۷ سال تحریم به امضا رسید. بازار دیروز مانند روزهای گذشته شاهد معاملاتی کم‌حجم میان معامله‌گران نه چندان راضی از وضعیت کنونی بازار سرمایه بود.